

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒๙/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๙/๒๕๖๘

วันที่ ๑๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล

ผู้ร้อง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑

นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข ที่ ๒

นายเอกวิทย์ วิชชวัลคุ ที่ ๓

นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์ ที่ ๔

นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง ที่ ๕

นายประภาศ คงเอียด ที่ ๖

นายวิทยา อาคมพิทักษ์ ที่ ๗

นางสุวงษา สุวรรณจุฑา ที่ ๘

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ต่อมาถูกไล่ออกจากราชการและอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ (ก.พ.ค.ตร.) เนื่องจากถูกกล่าวหาว่า

กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เป็นคดีที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) โดยมีนายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข (ผู้ถูกร้องที่ ๒) นายเอกวิทย์ วัชชวัลคุ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์ (ผู้ถูกร้องที่ ๔) นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง (ผู้ถูกร้องที่ ๕) นายประภาศ คงเอียด (ผู้ถูกร้องที่ ๖) นายวิทยา อาคมพิทักษ์ (ผู้ถูกร้องที่ ๗) และนางสุวงษา สุวรรณจุฑะ (ผู้ถูกร้องที่ ๘) เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (กรรมการ ป.ป.ช.) เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๘ มีมติเลือกผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ประธานกรรมการ ป.ป.ช.) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๗ และผู้ถูกร้องที่ ๘ พ้นวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ วรรคหนึ่ง ขณะนั้นมิได้มีความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ไม่ได้ถูกเรียกให้เข้าร่วมประชุมเพื่อลงมติเลือกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น กระบวนการเลือก ประธานกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นการลงมติที่ไม่เป็นไปตามหลักทั่วไปของการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ของประชาชน การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ กระบวนการเลือกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ส่งผลถึงการใช้อำนาจของผู้ถูกร้องที่ ๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. และการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีสาเหตุโกรธเคืองเป็นคู่กรณีขัดแย้งกันอันมีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณา หรือการปฏิบัติหน้าที่และอำนาจไม่เป็นกลางหรือไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้อง แม้พนักงานได้สอบสวนสรุปสำนวนคดี ของผู้ร้องเสร็จสิ้นและเสนอต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ แต่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่เห็นชอบที่จะนำคดีของผู้ร้องบรรจุ เข้าวาระการประชุมของผู้ถูกร้องที่ ๑ ทำให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๘ มีมติคล้อยตามความเห็น ของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ต้องการลงมติให้ผู้ร้องเป็นผู้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๓ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๘ เข้าร่วมประชุมและพิจารณาข้อกล่าวหาของผู้ร้องมีความเห็นโต้แย้งว่า ผู้ร้องไม่ได้

กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ใช้อำนาจประธานกรรมการ ป.ป.ช. นำเรื่องออกจากการประชุม และเลื่อนวาระการประชุมออกไป ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของผู้ร้อง ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียงของผู้ร้อง เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากกรณีดังกล่าวมีลักษณะเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของประธานกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ถูกร้องที่ ๑ หากผู้ร้องเห็นว่าเป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอาจใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมต่อศาลอื่นได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) สำหรับกรณีที่กล่าวอ้างว่ากระบวนการประชุมของผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อลงมติเลือกผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง นั้น เห็นว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดระบุให้เห็นได้ว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การดำเนินกระบวนการและมีมติเลือกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๘ ไม่เป็นไปตามหลักทั่วไปของการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖

๒. การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ถูกร้องที่ ๑ ในการพิจารณาและวินิจฉัยเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยไม่เป็นกลางและไม่เป็นธรรม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒

- ๔ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้อง ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ อันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนด กระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การดำเนิน กระบวนการและมีมติเลือกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๘ ไม่เป็นไปตาม หลักทั่วไปของการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่

ในฐานะประธานกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ร้องที่ ๑ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องและผู้ร้องถูกกล่าวหา เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๒ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้อง มีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า เป็นการโต้แย้งการกระทำของผู้ร้องทั้งแปดซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการดำเนินการกระบวน การและมีมติเลือกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๔ วรรคสาม และการพิจารณาวินิจฉัย เรื่องที่ผู้ร้องถูกกล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หากผู้ร้องเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ผู้ร้องอาจใช้สิทธิ ทางศาลอื่นได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนกรร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้อง ดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๒๘/๒๕๖๘)

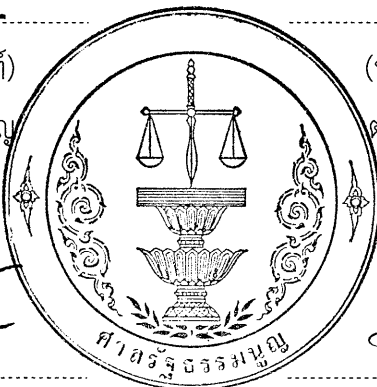
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารุช ทรงศิริไฉ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ